

[Jørgen Jensen.]

er foregået i de to år, det er en forringelse for skifteholdsarbejderne, det, der ligger her. Er det rimeligt, er det det, man mener er nødvendigt?

Spørgsmålet om dyrtidsreguleringen har mange været inde på, men det er en forringelse af dyrtidsreguleringen og det er jo ikke alene de højestlønnede, som har en procentordning, det er der mange andre der har; det har også mange lavtlønnede tjenestemænd. Og det er jo rigtigt, som mange andre har sagt, at tjenestemændenes lønninger bliver reguleret med en procentordning, og tager man den fra dem, bliver man nødt til at finde en anden kompensation, og det er taktreguleringen; men hvor vil man så ændre på den forskel, der er? I det hele taget, skulle man ikke i socialdemokratiet, som, i hvert fald når der er tale om økonomisk støtte, mener, at der er en stærk samhörighed med fagbevægelsen, høre op med at sætte lønmodtagerne op mod hinanden, prøve på at splitte dem op, sådan at man svækker fronten? Det er jo det, man ønsker ved at lægge hele vægten på den forskel, der er i dyrtidsreguleringen.

Og så de lavtlønnede. LO sagde på sit repræsentantskabsmøde: vi skal koncentrere os om at dække dem ind. Det har socialdemokratiet også sagt. Men hvad ligger der så i det forslag, der er lagt frem her, og som man jo må mene er godt og rigtigt? Der ligger det, at indtil den 1. marts næste år er gennemsnitsfortjenesten for de lavest lønede på under 850 kr. om ugen. Er det rimeligt? Er det retfærdigt? Er det nødvendigt at lægge frem i den nuværende situation? Det er i virkeligheden det, man gør, og derfor må vi sige, at både i sit indhold, men navnlig i sit sigte og i sin virkning over for arbejderbevægelsen må det bekæmpes, det forslag, der ligger her. Vi må stemme imod det herinde og så udenfor prøve på at rejse en bevægelse imod dette forslag.

Morten Lange (SF):

Det er jo ikke mærkeligt, at det forslag, som vedrører LO-området, har været i centrum i den offentlige debat her i landet i den senere tid og også er det, der bliver talt mest om i debatten her i dag. Man skal dog nok erindre, at det forslag vel kun omfatter ca. halvdelen af dette lands lønmodtagere,

og jeg tror nok, at resten af lønmodtagernes problemer i virkeligheden fortjener nogle præcise bemærkninger i denne debat.

Jeg skal indlede med næsten at være venlig. Jeg vil gerne sige, at de principper, som ligger i dette lovforslag, som indfører mere ensartede lønforhold på det samlede lønningssområde, betragter mit parti som et principielt fremskridt. At vi får ensartede dyrtidsportioner på alle områder anser vi for at være en korrekt løsning, og at man supplerer med en taktregulering er også på linje med et forslag, som jeg var inde på her i dette ting for nogle måneder siden. Selve dette princip er, som jeg nævnte det, efter vor opfattelse korrekt og skal altså ikke lægges hverken forligsmanden eller regeringen til last.

Vi synes dog alligevel, der er grund til at bide sig meget fast i en kendsgerning, der er væsentlig: de meget beskedne dyrtidsportioner, som er blevet indrømmet i skitsen, og som er en regulær forringelse i forhold til de 40 øre, som blev vedtaget for 2 år siden, inflationens umådelige kraft taget i betragtning. Det er en dårlig måde at søsætte en sådan fællesordning på. Den havde haft meget større muligheder for at give en harmonisk totalløsning, hvis de fælles beløb, der skulle have været tale om, havde ligget på et niveau, som i højere grad havde svaret til det, som også LO havde krævet i sine forhandlinger, og jeg tror, det er ganske alvorligt for hele denne reform, at man starter den på så sparsommeligt et grundlag.

Det må også understreges, at en anden faktor i det lønsystem, man tilbyder tjenestemændene, nemlig taktreguleringen, foreløbig er en overordentlig svagt formuleret sag. I det hele taget er der en mærkelig kontrast imellem de få linjer om tjenestemandslønningernes totale omformning, man ser i dette lovforslag, og så de enorme afsnit i betænkninger og de vældige arbejdsindsatser, der for meget få år siden har været gjort for at skaffe et tjenestemandslønningssystem.

Som sagt, vi har ikke noget imod de indgåede principper, men det forekommer os at være en næsten parodisk form for forhandling, man har budt tjenestemændene. De har været tålsomme i forhandlingerne. De har venligt hørt på først den ene og så den anden regerings udspil uden at spille hårdt